

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) ส่วนวิชาการและกฎหมาย โทร. ๐ ๓๖๓๔ ๗๔๙๗

ที่ ทส ๑๖๑๘.๔/ว.๖๖๕๗

วันที่ ๖๗ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓

เรียน ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน
ผู้อำนวยการศูนย์ป่าไม้ทุกศูนย์
หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์

สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๗.๖/๖๙๕๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ มาเพื่อทราบและใช้เป็นข้อมูลในการปฏิบัติราชการต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ทาง <https://www.forest.go.th/saraburi๕/th>

(นายภูมินทร์ บุญบันดาร)

ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

บันทึกข้อความ

สำนักงานบริหารการแพทย์ป้องกันโรคที่ 5 (สระบุรี)
 เลขที่รับ ๕๑๕๐
 วันที่ ๑๕ เม.ย. ๒๕๖๓
 เวลา ๐๖:๐๙

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักงานวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ โทร.๐.๒๕๖๑.๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๐๓๐
 ที่ ทส.๑๖๐๗.๖/ ๖๙๕๑ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ
 ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓

- เรียน อธิบดีกรมป่าไม้
 รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
 ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
 ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
 ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑-๑๓
 ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
 ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
 หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน
 หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมกรมป่าไม้

ส่วนวิชาการและกฎหมาย
 เลขที่ ๑๐๐
 วันที่ ๑๕ เม.ย. ๒๕๖๓
 เวลา ๑๐.๕๐

หน้าห้อง สป.ที่ ๕ (สระบุรี)
 เลขที่รับ ๑๑๐
 วันที่ 17 เม.ย. ๒๕๖3
 เวลา 14.18

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ ที่ ทส.๑๖๐๗.๖/๘๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ มาเพื่อโปรดทราบและใช้เป็นข้อมูลในการปฏิบัติราชการต่อไป

ส่ง
 ๑๓ เม.ย. ๒๕๖๓
 (นายสุชาติ ปุณณวนิรศรี)

นางวิภาดา วัฒนา
 ๒๕/๐๕/๖๓

(นายภูมิพงศ์ บุญบัณฑิต)
 ๑๖ เม.ย. ๒๕๖๓

(นายจรัสศักดิ์ ชูความดี)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมป่าไม้

เรียน ผอ.สป.๕ (สระบุรี)
 - 15๑๐/๖๓

- กงป.๕ ๖๓/๖๕๖๓ น.ท.๑๖๐๗.๖/๖๓๗
 ลว. ๑๕ เม.ย. ๖๓ เรื่อง รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ ตามที่
 มีในวงเล็บในคานาหลวง ๖๓/๖๕๖๓
 - สืบที่ปรึกษาโครงการฯ ถึงงบประมาณไว้เป็น
 ออ.ไว้ในที่นี้ ๖๓/๖๕๖๓ ตาม ๑๖๓๖/๖๓
 ๖๓/๖๕๖๓ ๖๓/๖๕๖๓
 ๖๓/๖๕๖๓ ๖๓/๖๕๖๓
 ๖๓/๖๕๖๓ ๖๓/๖๕๖๓

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายวิชาการ
- ฝ่ายกฎหมาย

14 เม.ย. ๖๓
 (นายไพฑูริย์ คุณพิน)

สำนักงานวิจัยและพัฒนาการป่าไม้
 ส่วนวิชาการและกฎหมาย

บันทึกข้อความ

ที่	กระทรวงศึกษาธิการ (นางจิระศักดิ์)
เลขที่	๑๕๕๖
รับส่ง	๓๑ มี.ค. ๒๕๖๓
เวลา	๑๕.๕๖

ส่วนราชการ สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ ส่วนวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๕๒-๓ ต่อ ๕๐๓๐

ที่ ทส.๑๖๐๗.๖/ ศ.๖๖ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานการประชุมคณะกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ตามที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส (อวช) ๑๐๐๒.๔/ว๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ขอรียนเชิญประชุมคณะกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เชิญผู้แทนกรมป่าไม้เข้าร่วมประชุม คณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๔๐๑ ชั้น ๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนายจิระศักดิ์ ชูความดี รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้มอบสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้พิจารณา นั้น

ข้อเท็จจริง

สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ได้มอบหมายให้ นางสาววีรณา สมพิ์รวงศ์ นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมประชุม ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

๑. การประชุมครั้งนี้มี ศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปัญหา เป็นประธานการประชุม
๒. เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

๒.๑ คำสั่งคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ) รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ (กอช.) ลงนามในคำสั่ง กอช. ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ ซึ่งอธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้แทนเป็นอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการวิชาการฯ ทั้ง ๓ ด้าน สำหรับคณะอนุกรรมการวิชาการฯ ด้านชนิดและระบบนิเวศ ประกอบด้วย ศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปัญหา เป็นประธาน รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธาน ผู้อำนวยการกองจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขา ๗ ท่าน และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ๑๐ หน่วยงาน มีหน้าที่ในการจัดทำ ปรับปรุง และทบทวนบัญชีรายการสิ่งมีชีวิตเฉพาะกลุ่ม (checklist) ของประเทศไทย ทะเบียนรายชื่อสิ่งมีชีวิตที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานของประเทศไทย เสนอแนะมาตรการบริหารจัดการ ติดตามผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตเฉพาะกลุ่ม สิ่งมีชีวิตที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน และระบบนิเวศ รวมทั้งสนับสนุนการเผยแพร่การดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องให้กับทุกภาคส่วน

มติที่ประชุม รับทราบในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการความหลากหลายทางชีวภาพ

๒.๒ ความคืบหน้า...

๒.๒ ความคืบหน้าการดำเนินงานเกี่ยวกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.

๒.๒.๑ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ประกอบด้วยเนื้อหา ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล หมายความว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพฉบับนี้ จัดทำขึ้นเนื่องจากประเทศไทยจำเป็นต้องมีกลไกการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์ การเข้าถึง การใช้ประโยชน์และการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ และความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศไทย เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศด้านความหลากหลายทางชีวภาพ มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์และระบบนิเวศ ดังนี้

๑) หมวด ๔ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ กำหนดเขตคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในเชิงพื้นที่และระบบนิเวศ พร้อมมาตรการบังคับหรือคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไขและฟื้นฟูในพื้นที่นั้น

๒) หมวด ๖ การควบคุมผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานควบคู่ไปกับมาตรการป้องกัน ควบคุม หรือกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นนั้น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับแผนจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อควบคุม ป้องกันภัยคุกคามและผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

๒.๒.๒ สืบตรวจความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายฯ พ.ศ. ... จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๓ เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขประกาศให้โรคโควิด ๑๙ เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการควบคุมโรคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ สำนักงานนโยบายจึงได้ยกเลิกการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในระดับภูมิภาค และการประชุมสรุปภาพรวม เป็นจำนวน ๔ รอบการประชุม

๒.๒.๔ เตรียมการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายฯ พ.ศ. ... โดยนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบจาก(ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายฯ พ.ศ. ... ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ.๒๕๖๒ ต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบความคืบหน้าในการดำเนินงานเกี่ยวกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายฯ พ.ศ. ...

๒.๓ โครงการจัดทำและปรับปรุงสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

๒.๓.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำทะเบียนรายชื่อชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของประเทศไทย (กลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลัง) พร้อมจัดทำแผนปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์

๒.๓.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงานนโยบายฯ ได้ดำเนินโครงการจัดทำและปรับปรุงสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย ระยะเวลาการดำเนินงาน ๒๗ มีนาคม - ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ มีขอบเขตงาน ดังนี้

๑) จัดทำทะเบียนรายชื่อชนิดพันธุ์สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

๒) การปรับปรุงทะเบียนรายชื่อชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

๓) การจัดทำฐานข้อมูลสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

๔) การจัดทำดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย (Thailand Red List Index)

๕) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ (ร่าง) ทะเบียนรายชื่อชนิดพันธุ์สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังและสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

มติที่ประชุม รับทราบการดำเนินงานโครงการจัดทำและปรับปรุงสถานภาพชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย

๓. เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ รายงานผลการดำเนินการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของประเทศไทย

๓.๑.๑ มาตรา ๗ (๑) ของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ กำหนดให้ภาคีจำแนก วินิจฉัย องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญสำหรับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ชนิดพันธุ์หายาก และชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นหรือชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ถือเป็นพันธกรณีที่ประเทศไทยในฐานะภาคีอนุสัญญาฯ ต้องดำเนินการ และภายใต้แผนกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ค.ศ. ๒๐๑๑-๒๐๒๐ และเป้าหมายไอจิ: เป้าหมายที่ ๑๒ กำหนดให้ภาคีป้องกันไม่ให้ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามต้องสูญพันธุ์ และปรับปรุงสถานภาพการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ดังกล่าว โดยเฉพาะพวกที่ประชากรลดลงเหลือน้อยที่สุดและผดุงไว้ให้ยั่งยืน

๓.๑.๒ สำนักงานนโยบายฯ ได้ปรับปรุงสถานภาพสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทย ระหว่างปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ระบุว่าสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทย จำนวน ๕๖๙ ชนิด ประกอบด้วย สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๑๒๓ ชนิด นก ๑๗๑ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๔๔ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๘ ชนิด และปลา ๒๐๘ ชนิด และเผยแพร่ทะเบียนรายการสถานภาพสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามในประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๓ สำนักงานนโยบายฯ ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่มีสถานภาพถูกคุกคามของประเทศไทย จำนวน ๕๖๙ ชนิด เพื่อจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับการอนุรักษ์และคัดเลือกชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย จำนวน ๑๘๖๑ ชนิด ประกอบด้วย สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม จำนวน ๓๓ ชนิด นก จำนวน ๓๓ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน จำนวน ๒๕ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก จำนวน ๑๗ ชนิด และปลา จำนวน ๗๓ ชนิด และจัดทำแผนจัดการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย ประกอบด้วย (๑) แผนจัดการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์เป็นรายชนิดพันธุ์ และ (๒) แผนจัดการปกป้องคุ้มครองระบบนิเวศถิ่นอาศัย

๓.๑.๔ สำนักงานนโยบายฯ สรุปรายการดำเนินงานปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย รวม ๕๔ หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และองค์กรอิสระ สรุปลงได้ดังนี้

๑) หน่วยงานที่ตอบแบบสำรวจ จำนวน ๓๓ หน่วยงาน แบ่งเป็น หน่วยงานที่มีการดำเนินงานสอดคล้องตามแผนการจัดการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย ๒๗ หน่วยงาน จำแนกเป็น ภาครัฐ ๑๔ แห่ง สถาบันการศึกษา ๑๒ แห่ง และองค์กรอิสระ ๑ แห่ง และหน่วยงานที่ไม่มีการ...

ที่ไม่มีการดำเนินงานสอดคล้องตามแผนการจัดการปกป้องคุ้มครองฯ จำนวน ๖ หน่วยงาน จำแนกได้เป็น หน่วยงานภาครัฐ ๓ แห่ง สถาบันการศึกษา ๒ แห่ง และองค์กรอิสระ ๑ แห่ง

๒) หน่วยงานที่มีการดำเนินงานปกป้องคุ้มครองฯ ในกลุ่มสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มากที่สุด จำนวน ๒๑ หน่วยงาน (ร้อยละ ๗๗.๗๘) กลุ่มสัตว์เลื้อยคลาน จำนวน ๑๔ หน่วยงาน (ร้อยละ ๕๑.๘๕) กลุ่มนก จำนวน ๑๓ หน่วยงาน (ร้อยละ ๔๘.๑๕) กลุ่มปลา จำนวน ๙ หน่วยงาน (ร้อยละ ๓๓.๓๓) และกลุ่มสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก จำนวน ๗ หน่วยงาน (ร้อยละ ๒๕.๙๓) หน่วยงานที่ดำเนินงานปกป้องคุ้มครองระบบนิเวศถิ่นอาศัย จำนวน ๒๔ หน่วยงาน (ร้อยละ ๘๘.๘๙) ในภาพรวมของการดำเนินการเพื่อการปกป้องคุ้มครอง การฟื้นฟู และการติดตามตรวจสอบ ทั้งชนิดพันธุ์และระบบนิเวศถิ่นอาศัย พบว่า หน่วยงานที่ ดำเนินการปกป้องคุ้มครองมีสัดส่วนใกล้เคียงกับการติดตามตรวจสอบ ส่วนการดำเนินงานเพื่อการฟื้นฟูมี สัดส่วนน้อยกว่า

๓) การดำเนินงานปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ รวม ๘๗ ชนิด (ร้อยละ ๔๘.๐๗) แบ่งเป็น กลุ่มปลา ๓๖ ชนิด (ร้อยละ ๔๑.๓๘) กลุ่มสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๒๕ ชนิด (ร้อยละ ๒๘.๗๔) กลุ่มนก ๑๗ ชนิด (ร้อยละ ๑๙.๑๐) กลุ่มสัตว์เลื้อยคลาน ๙ ชนิด (ร้อยละ ๑๐.๑๑) กลุ่มสัตว์สะเทิน น้ำสะเทินบกเป็นกลุ่มที่ยังไม่มีรายงานการปกป้องคุ้มครองเป็นรายชนิด ส่วนชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ที่ไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครอง จำนวน ๙๔ ชนิด (ร้อยละ ๕๑.๙๓)

๔) การปกป้องคุ้มครองระบบนิเวศถิ่นอาศัยของชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ พบว่า ระบบนิเวศป่าไม้/ทุ่งหญ้า มีการดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาเป็นระบบนิเวศทะเล ระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ/ แหล่งน้ำจืด ระบบนิเวศป่าชายเลน/ปากแม่น้ำ ระบบนิเวศเขาหินปูน/ถ้ำหินปูน ระบบนิเวศหาดทราย/กองหิน ระบบนิเวศป่าพรุ และระบบนิเวศเฉพาะเจาะจงพื้นที่ ตามลำดับ

มติที่ประชุม เห็นชอบให้นำเสนอรายงานผลการดำเนินการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของประเทศไทยต่อคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ แห่งชาติ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ ประสานหน่วยงานที่ดำเนินการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ในประเทศไทยที่มีความคล้ายคลึงกัน (ทั้งในกลุ่มชนิดพันธุ์ และระบบนิเวศถิ่นอาศัย) และปรับปรุงการ ดำเนินงานให้มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งการปรับปรุงแผนการจัดการและแนวทาง ปฏิบัติสำหรับชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒ รายงานผลการดำเนินการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นของประเทศไทย

๓.๒.๑ ทะเบียนชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่ควรป้องกัน ควบคุม และกำจัดของประเทศไทย ๔ รายการ ได้แก่ (๑) ทะเบียนรายการ ๑ ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานแล้ว จำนวน ๑๓๘ ชนิด (๒) ทะเบียนรายการ ๒ ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีแนวโน้มรุกราน จำนวน ๕๘ ชนิด (๓) ทะเบียนรายการ ๓ ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีประวัติว่า รุกรานแล้วในประเทศอื่น แต่ยังไม่รุกรานในประเทศไทย จำนวน ๔๕ ชนิด และ (๔) ทะเบียนรายการ ๔ ชนิด พันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานที่ยังไม่เข้าในประเทศไทย จำนวน ๘๒ ชนิด

๓.๒.๒ หน่วยงานที่รายงานผลตามมาตรการดังกล่าว จำนวน ๒๘ หน่วยงาน เป็น หน่วยงานที่มีการรายงานว่าดำเนินงานตามมาตรการ จำนวน ๒๖ หน่วยงาน ประกอบด้วย ภาครัฐ (ส่วนกลาง) ร้อยละ ๔๖.๑๕ ภาครัฐ (ส่วนภูมิภาค) ร้อยละ ๒๓.๐๘ หน่วยงานในกำกับของรัฐ ร้อยละ ๑๙.๒๓ และภาค การศึกษา ร้อยละ ๑๑.๕๔ หน่วยงานที่ไม่มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ จำนวน ๒ หน่วยงาน

๓.๒.๓ การดำเนินการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นของประเทศไทยตามมาตรการป้องกัน ควบคุม และกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ๕ ด้าน สรุปได้ดังนี้

๑) มาตรการ ๓ การเฝ้าระวังและติดตามชนิดพันธุ์ต่างถิ่น เป็นมาตรการที่หน่วยงานมีการดำเนินงานที่สอดคล้องมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๕๗

๒) มาตรการ ๑ การกำหนด นโยบาย แผน กฎหมาย และงบประมาณ สำหรับการบริหารจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่น และ มาตรการ ๕ การเผยแพร่ สร้างความตระหนัก และให้ความรู้ ในเรื่องชนิดพันธุ์ต่างถิ่น เป็นมาตรการที่หน่วยงานมีการดำเนินงานที่สอดคล้องรองลงมา ร้อยละ ๓๒.๑๔ เท่ากัน

๓) มาตรการ ๒ การบริหารจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่น มาตรการ ๔ การสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ต่างถิ่น เป็นมาตรการที่หน่วยงานมีการดำเนินงานที่สอดคล้อง ร้อยละ ๒๘.๕๗ และ ๒๕.๐๐ ตามลำดับ

๓.๒.๔ ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูงของประเทศไทย จำนวน ๒๓ ชนิด ได้แก่ (๑) ชนิดพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น จำนวน ๑๒ ชนิด ได้แก่ ไล่เดือนฝอยรากปม แมงมุมแม่หมายสีน้ำตาล หอยทากยักษ์แอฟริกา หอยเชอรี่ หอยเชอรี่ยักษ์ ปลาตกกระหรือปลาซีกเกอร์ สกุก *Hypostomus*, *Liposarcus* และ *Pterygoplichthys* ปลาหมอคางค้ำ ปลาหมอมายัน เต่าแก้มแดง และหนูท่อ (๒) ชนิดพันธุ์พืชต่างถิ่น จำนวน ๑๑ ชนิด ได้แก่ ไมยราบยักษ์ หนุ่ยขาจรจอบดอกเล็ก หนุ่ยขาจรจอบดอกใหญ่ หนุ่ยขาจรจอบดอกเหลือง ผักตบชวา จอกหูหนูยักษ์ กระจินหางกระรอก ชี้ไถ่ย่าน สาบหมา กกข้าง และธูปฤๅษี การดำเนินการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูงของประเทศไทย พืชต่างถิ่นที่ได้รับการจัดการจากหน่วยงานมากที่สุด คือ ไมยราบยักษ์ รองลงมาเป็น หนุ่ยขาจรจอบดอกเล็ก หนุ่ยขาจรจอบดอกใหญ่ และหนุ่ยขาจรจอบดอกเหลือง ตามลำดับ สัตว์ต่างถิ่นที่ได้รับการจัดการจากหน่วยงานมากที่สุด คือ ไล่เดือนฝอยรากปม หอยเชอรี่ ปลาหมอคางค้ำ และเต่าแก้มแดง ซึ่งสำนักงานนโยบายฯ ได้เผยแพร่มาตรการป้องกัน ควบคุม และกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น รวมถึงแนวทางการควบคุมหรือกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูงให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มติที่ประชุม เห็นชอบให้นำเสนอรายงานผลการดำเนินการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นของประเทศไทยต่อคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับปรุงตามข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่อไป

๓.๓ การแบ่งกลุ่มสิ่งมีชีวิตในระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย (Thailand Biodiversity Information Facility: TH-BIF) ในส่วนของอนุกรมวิธานมีการจัดหมวดหมู่การเข้าถึงข้อมูล โดยแบ่งเป็น ๖ หมวด ได้แก่ พืช สัตว์ จุลินทรีย์ สิ่งมีชีวิตในพระนาม ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น และผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดข้อมูลอนุกรมวิธานขั้นต่ำเพื่อการจำแนกชนิดพันธุ์อิงตามมาตรฐานสากล ชื่อวิทยาศาสตร์ ถิ่นกำเนิด/แหล่งที่พบ และตรวจสอบข้อมูลอนุกรมวิธานกับ Global Biodiversity Information Facility (GBIF) จากเว็บไซต์ www.gbif.org ซึ่งใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาระบบ โดยใช้ชื่อวิทยาศาสตร์ (Genus และ Species) เมื่อข้อมูลชื่อวิทยาศาสตร์ถูกต้อง ระบบจะดึงข้อมูลอนุกรมวิธานที่เกี่ยวข้องเติมลงในแพลตฟอร์มของระบบ TH-BIF ซึ่งการจัดกลุ่มสิ่งมีชีวิตดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

๓.๓.๑ กลุ่มพืช

๑) กลุ่มพืชดอก (Angiosperms) โดยจำแนกตามวงศ์ (Family)

๒) กลุ่มพืชเมล็ดเปลือย (Gymnosperms)

๓) กลุ่มเฟิร์น (Pteridophytes)

๔) กลุ่มมอสส์และลิเวอร์เวิร์ด (Bryophytes)

๕) กลุ่มสาหร่าย

๓.๓.๒ กลุ่มสัตว์

๑) สัตว์มีกระดูกสันหลัง

ก. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	ง. สัตว์ปีก
ข. สัตว์สะเทินบกสะเทินน้ำ	จ. ปลา
ค. สัตว์เลื้อยคลาน	

๒) สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

ก. หนอนปล้อง segmented worms	
ข. เอไคโนเดิร์ม	ข. แมงกะพรุน
ค. หอย	ช. หนอนตัวกลม
ง. หนอนตัวแบน	
จ. ฟองน้ำ	
ฉ. สัตว์ขาปล้อง (๑) กิ้งกือ-ตะขาบ (๒) กุ้ง-ปู (๓) แมลง	

๓.๓.๓ กลุ่มจุลินทรีย์

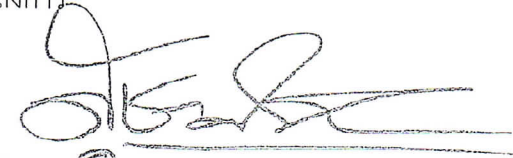
- ๑) แบคทีเรีย
- ๒) เห็ดรา
- ๓) โปติस्ता

มติที่ประชุม เห็นชอบการจัดกลุ่มสิ่งมีชีวิตในระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย และรับข้อเสนอแนะจากคณะอนุกรรมการ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนาระบบคลังข้อมูลฯ ต่อไป

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้พิจารณาแล้ว เห็นควรแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ทราบ เพื่อใช้สำหรับเป็นข้อมูลในการปฏิบัติงานต่อไป ทั้งนี้ หากหน่วยงานภายในกรมป่าไม้สนใจเอกสารวิชาการเผยแพร่ เรื่อง (๑) ชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย: กลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลัง (๒) แผนจัดการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย (๓) ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูงของประเทศไทย และเส้นทางการแพร่ระบาด (๔) แผนการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูงของประเทศไทย สามารถแจ้งความประสงค์ได้ที่ นางสาววีรณา สมพีรวงศ์ ส่วนวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านป่าไม้ โทร. ๐๒ ๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๐๓๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้ หรือเห็นควรประการใดขอได้โปรดสั่งการ

(นายวิชาญ กัญญาวงษา)

ลงนามแล้ว

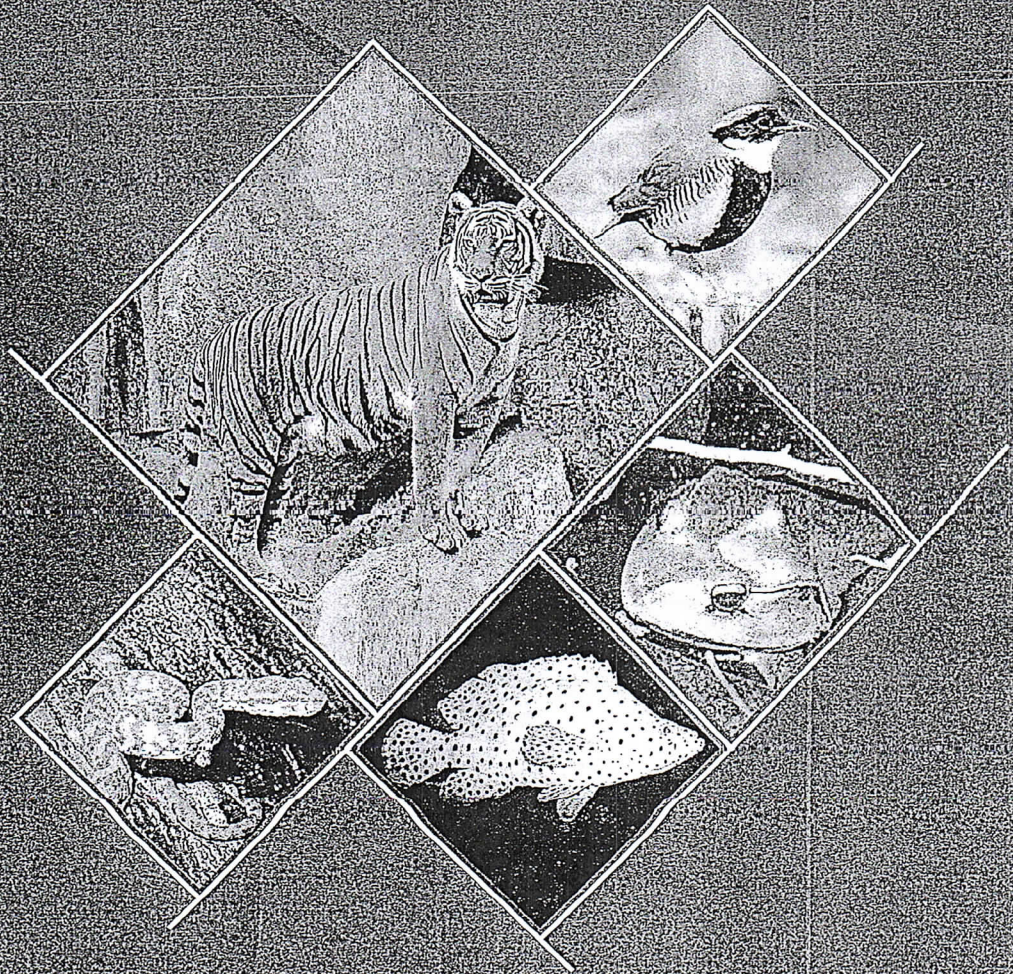
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้

๑ มี.ย. ๒๕๖๓

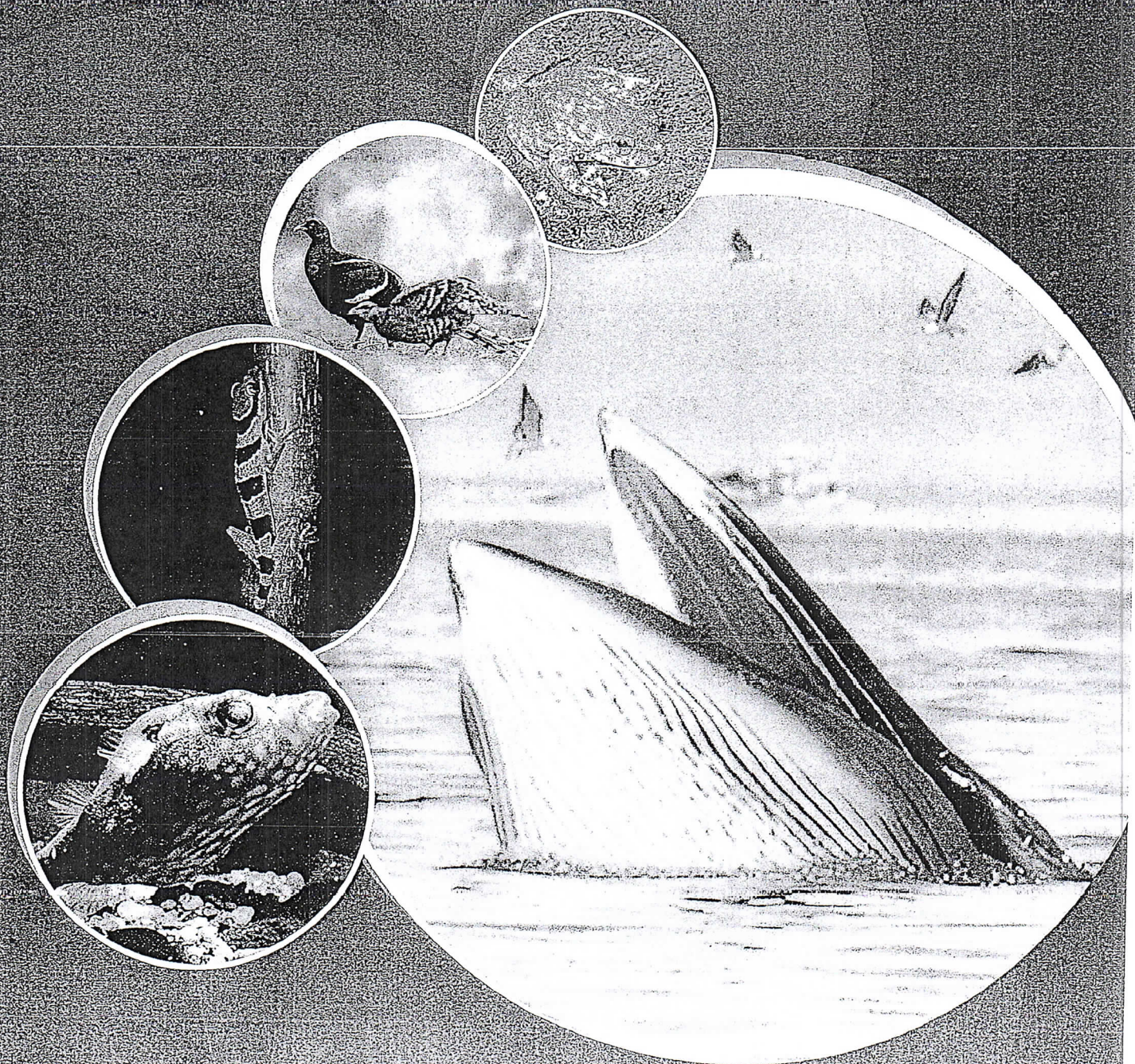
(นายจิระศักดิ์ ชูชวนดี)

ชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย
กลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลัง

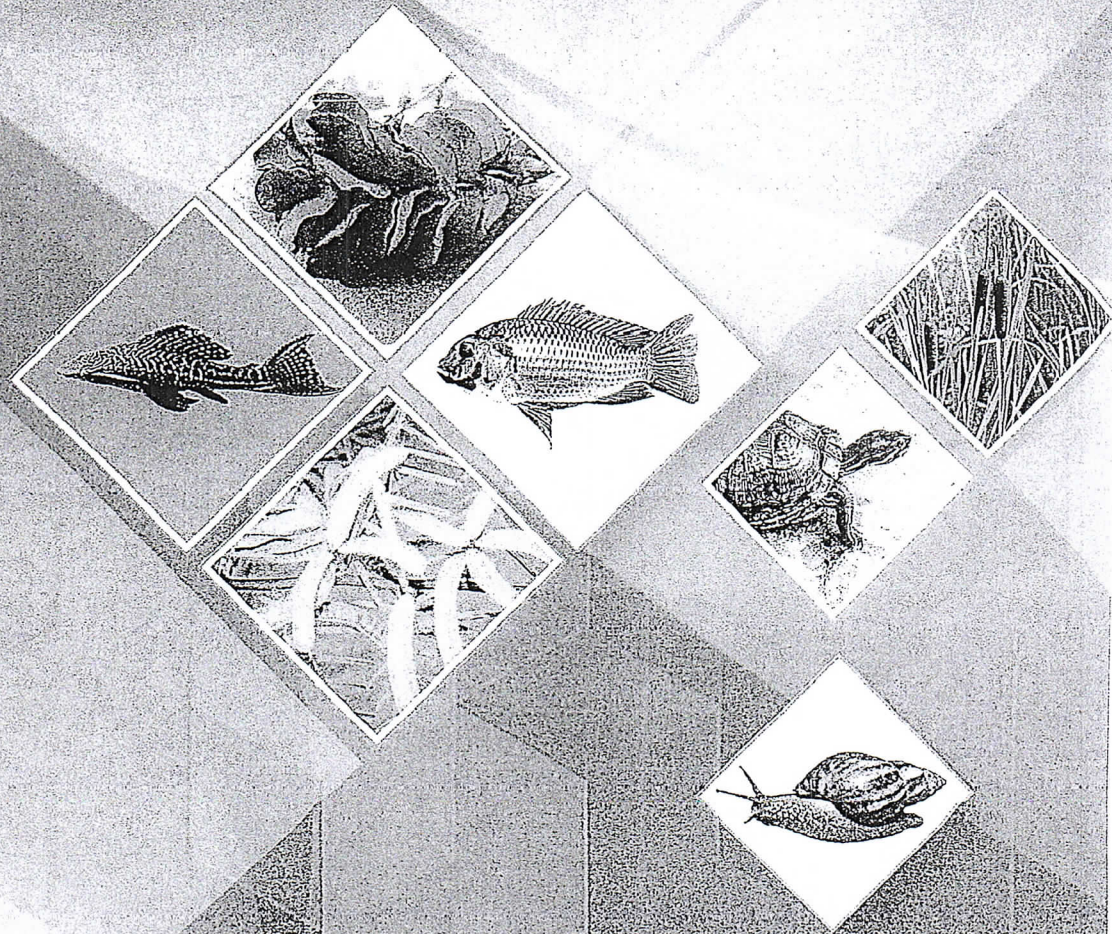

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนจัดการปกป้องคุ้มครองชนิดพันธุ์ ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในประเทศไทย

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูง
ของประเทศไทย
และเส้นทางการแพร่ระบาด

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อส่งเสริมการ

แผนการจัดการชนิดพันธุ์ท้องถิ่น

ที่มีลำดับความสำคัญสูง

ของประเทศไทย

